

чл; или да се чака 4 алинея на същия членъ за границитѣ на новото Княжество. Безъ да поддържа една или другий отъ тѣзи два способа, Н. Свѣтлость пита Конгреса, кой отъ двата способа намира той за по практиченъ.

Лордъ Салисбюри прави слѣдующитѣ размишления:

„Най главното стремление на С. Стефанскій договоръ въ неговитѣ членове за България е било да се унизи Турция до такава степенъ, щото да стане полузависима отъ силата, която ѝ е наложила той трактатъ.

На насъ прѣдлежи да я въспоставимъ не въ прѣдшната ѝ независимостъ, (защото слѣдствията на войната не могатъ да се унищожатъ съвършено), нъ въ извѣстна независимостъ, която ще ѝ позволи да бѣде истинска защитница на стратегическитѣ, политическитѣ и търговскитѣ интереси, на които я оставяме и за напредъ пазителница. Има и други опасности, отъ които трѣбва да се страхуваме. Гръцкото население въ Нова България ще се подчини на славянското болшинство и вѣроятно е, че гръцкый азакъ ще изчезне и че гръцкото племе ще бѣде погълнато. Независимо отъ това, появляването на нова морска сила на Егейското море не може да не се посрѣшне съ съжаление отъ страна на близосѣднитѣ до Сръдиземно море държави.

Споредъ моето мнѣние, лѣкътъ противъ тия вредни послѣдствия стои само въ измѣнението на членоветѣ, къмъ разглежданieto на които сега пристѣпваме. Ако България би се простирала не до Егейското море и до Охридското Езеро, а само до Балкана откъмъ югъ, и ако другата частъ отъ областта би си останала подъ властѣта на султана, тѣзи опасности бихъ се намалили, и даже съвсѣмъ бихъ изчезнали.

Въ този случай нова морска сила не ще се появи на Егейското море и многочисленното гръцко население, което сега се заплашва да бѣде погълнато отъ славянското болшинство, ще си остане при сегашното си политическо положение, а на Портата ще се даде таквази стратегическа граница, която лесно ще може да въспира бѣднѣщитѣ нашествия. Това стратегическо прѣимущество могло би да се достигне не само безъ всѣкаквъ вредъ за жителитѣ отъ тия мѣста, нъ даже и съ нѣкакво подобрене на тѣхната сѣдбина.

Англия ни въ Цариградската конференция, ни въ други нѣкой случай е приемала, че за да се обезпечятъ отъ злоупотрѣблениата и притѣсненията на турското правителство, христи-